

‘आस्वादनेऽर्थे स्वदते स्वादयेदिति शब्णिचोः ।’ (श्लो. 103) इति देवः ।
 ‘—संवरणे’ इति क्षीरस्वामी । आस्वादनमनुभवः । अत्रायं सकर्मकः ।
 ‘स्वदन्ति देवा उभया निहव्या’ (ऋक्-7-2-2) इति दर्शनात् छन्दसि सकर्मकः
 परस्मैपद्यपि । सर्वाण्यपि रूपाणि कर्जतिवत् (169) उद्धानि । निष्ठायाम् ^Aस्वर्दितः ।

(1987) “स्वाद आस्वादन” (I-भ्वादिः-28. सक. सेट्. आत्म.)

‘आस्वादनेऽर्थे स्वदते स्वादयेदिति शब्णिचोः ।’ (श्लो. 103) इति देवः ।
 स्वादकः-दिका, स्वादकः-दिका, सिस्वादिषकः-षिका, सास्वादकः-दिका ;
 इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककासतिवत् (188) ज्ञेयानि । ‘अनु-
 दात्तेतश्च—’ (3-2-149) इति युच्प्रत्यये स्वादनः इति । आस्वादः, आस्वादितः,
 आस्वादनम्, आस्वादित्वा, आस्वाद्य इति विशेषः ।

(1988) “स्वृ शब्दोपतापयोः (I-भ्वादिः-932. अक. वेट्. पर.)

स्वारकः-रिका, स्वारकः-रिका, सिस्वारिषकः-सुस्वूर्षकः-र्षिका, सेस्त्रीयकः-यिका ;
¹स्वरिता-स्वर्ता-त्री, स्वारयिता-त्री, सिस्वरिषिता-त्री, सुस्वूर्षिता-त्री, सेस्त्रीयिता-त्री ;
 इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि जौहोत्यादिकपिपत्तिवत् (1044) ज्ञेयानि ।
²स्वृतः-स्वृतम्, निस्वृत, स्वरितव्यम्-स्वर्तव्यम्, निस्वारी, ³स्वरः, ⁴अनुस्वारः,
 स्वरितुम् - स्वर्तुम्, ⁵स्वरणः, ⁶स्वरमाणः, ⁷सिस्वरिषुः-सुस्वूर्षुः, ⁸स्वरिष्यन्,
⁹संस्वरमाणः, ¹⁰स्वरुः इत्यादिकानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

1. ‘स्वरतिसूतिसूयति—’ (7-2-44) इतीड्विकल्पे रूपद्वयम् ।

2. निष्ठायाम्, ‘श्रयुकः विक्रिति’ (7-2-11) इतीणिषेधः ।

3. ‘श्रुब्धस्वान्त—’ (7-2-18) इति सूत्रे ‘स्वर’ इति निर्देशात् अचि रूपमेवम् ।

इति धा. का. व्याख्या (2-23) ।

4. अनुपूर्वकात् अस्मात् घञ्प्रत्यये रूपमेवम् ।

5. ‘चलनशब्दार्थात्—’ (3-2-148) इति युचि रूपमेवम् ।

6. ‘ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु—’ (3-2-178) इति यथासम्भवं चानश्प्रत्ययः ।

7. ‘सनीवन्तर्धप्रसजदम्भुश्रिस्वृ—’ (7-2-19) इतीड्विकल्पे रूपमेवम् ।

8. ‘स्वरतिसूति—’ (7-2-44) इति वैकल्पिकमिदं बाधित्वा, ‘ऋद्धनोः स्ये’
 (7-2-70) इति नित्यमिडागमोऽत्र । एवं संपूर्वकादात्मनेपदेऽपि संस्वरिष्यमाणः
 इति नित्यमिडागमो बोध्यः ।

9. ‘विदिप्रच्छिस्वरतीनामुपसंख्यानम्’ । (वा. 1-3-29) इति सम्पूर्वकादस्मात्
 आत्मनेपदम् ।

10. औणादिके (द. उ. 1-95) उप्रत्यये रूपमेवम् । स्वरुः=यूपे छिद्यमाने प्रथमं पतितः
 शकलः ।

A. ‘मुदा स चेतो दददे चिरं हरौ स्वादात्सुरैः स्वर्दितमङ्गलोर्दने’ धा. का. 1-4.